

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

25 מרץ 2025

ת"ד 820-01-21 מדינת ישראל נ' כהן

לפני כבוד השופט עמית בר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אוראל כהן

הנאשם

ע"י עוה"ד דוד גולן

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בגין העבירות הבאות:
 פניית פרסה סיכון עוברי דרך נסיבות מחמירות עבירה לפי תקנה 44(א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.
 נהיגה בחוסר זהירות עבירה לפי תקנה 21 ג לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.
 התנהגות הגורמת נזק שגרמה לחבלה של ממש- עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 ותקנה 38(3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961.

עובדות כתבי האישום.

בתאריך 5.7.2020 בשעה 14:49 או בסמוך לה, בכביש 4304, נהג הנאשם רכב פרטי הונדה מ.ר. 33-929-78 מצפון לדרום והתקרב לכניסה לבסיס צבאי "ב.מ. גפן".
 אותה שעה, בכביש 4304 כנגד כיוון נסיעת הנאשם, נסע רכב פרטי יונדאי מ.ר. 80-198-78, נהוג בידי איריס בראונשטיין.
 בהגיע כלי הרכב סמוך לכניסה לבסיס, הנאשם נהג בחוסר זהירות, מבלי לשים לב לדרך, פנה שמאלה על מנת לבצע פניית פרסה, לא אפשר לרכבה של בראונשטיין להמשיך נסיעתה בבטחה, חסם את דרכה וכלי הרכב התנגשו.
 כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב והנהגת המעורבת נחבלה חבלה של ממש בדמות שבר מסוג BURST בחוליה L1 המערב את ה- ENDPLATE העליון, פרגמנט אחורי קטן אשר בולט לתעלה הלוחץ על חוט השדרה ואושפזה למשך 15 ימים בבית החולים. כמו כן נחבלו הנאשם ונוסע ברכבו.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

25 מרץ 2025

ת"ד 820-01-21 מדינת ישראל נ' כהן

הסדר הכרונולוגי.

ביום 31.5.22 התקיים דיון הוכחות הוכחות.
בתאריך 27.12.22 הנאשם הודה בביצוע העבירה ונשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן.
ביום 13.6.24 התקבל תסקיר שירות המבחן.
בתאריך 13.3.25 נשמעו טיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן מיום 13.6.24:

בתסקיר נכתב כי הנאשם בן 25 מאורס וללא ילדים, בעל השכלה של 12 שנות לימוד ללא בגרות. הנאשם התגייס לשירות צבאי בתפקיד טכנאי נשק. במהלך שירותו התקשה להסתגל למסגרת צבאית וריצה שני מאסרים צבאיים בגין בעיות משמעת ועריקות. על פי המפורט בתסקיר שירות המבחן, הנאשם מכיר בתוצאות מעשיו ומבטא צער על הפגיעה בנפגעת אם כי הביע ספקנות באשר לנזק שגרם לה. המלצת שירות המבחן הייתה לעונש של של"צ. שירות המבחן מסר כי לאור העובדה שהנאשם היה טרוד בהכנות לחתונתו, הוא לא התייצב לראיון עם אחראית השל"צ.

טיעוני הצדדים לעונש.

טיעוני ב"כ המאשימה.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המפורטות בכתב האישום. לטענת המאשימה, המעורבת נחבלה חבלות של ממש ובשל כך הוכרה כנכה בשיעור של 100% בנכות זמנית. בשיחה נוספת עם הנפגעת, טוענת המאשימה כי היא מוכרת כנכה בשיעור של 72% לצמיתות כאשר הייתה מרותקת למיטה תקופה ארוכה ועברה טיפולי פיזיותרפיה. לא הוגשו ממסמכים לעניין זה.

ב"כ המאשימה מסרה כי המעורבת לא רצתה להעביר מסמכים עדכניים לטובת המשך ההליך ולא רצתה להתייצב לדיון הטיעונים לעונש, לכן אין מסמכים עדכניים לגבי מצבה של המעורבת נכון להיום.

המאשימה סברה כי רמת הרשלנות של הנאשם הינה גבוהה היות והתאונה התרחשה בצהריי היום וכן הנאשם נהג בחוסר זהירות שהביאה לכדי התאונה. לשיטת המאשימה, במעשיו, הנאשם פגע בערכים המוגנים, החברתיים ושלום הציבור, שמירה על ביטחונם של משתמשי הדרך.

לטענת המאשימה, הנאשם נוהג משנת 2018 לחובתו הרשעה קודמת אחת בגין שימוש בטלפון. המאשימה טענה כי הנאשם נשלח לתסקיר שירות מבחן אשר קבע כי הנאשם הביע ספקנות בדבר תוצאות התאונה והניזק שנגרם וכן באשר למחויבות הנאשם לריצוי של"צ (תסקיר מיום 2.7.24).

עמוד 2 מתוך 10

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

25 מרץ 2025

ת"ד 820-01-21 מדינת ישראל נ' כהן

כמו כן ציינה המאשימה כי על אף ההמלצה של שירות המבחן לריצוי עונש בדרך של של"צ, הנאשם לא התייצב לפגישה מאחר ומחויב לעבודתו וכרוך בהכנות לחתונה.
 המאשימה צרפה לטיעוניה אסופת פסיקה: 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל, ע"פ 2247/10 שלום ימיני נ' מדינת ישראל, רע"פ 8588/12 משה נ' מדינת ישראל, עפ"ת 12-15-64042 פרבר נ' מדינת ישראל, עפ"ת 11-21-39036 סרחן נ' מדינת ישראל.

המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
 מאסר שלא יפחת מ- 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, פסילה בפועל שלא תפחת מ- 24 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעת העבירה.

טיעוני ב"כ הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי בתיק זה נחשפו חלק נכבד מהראיות כיוון שנשמעה פרשת התביעה.
 לפיכך טוען ב"כ הנאשם כי יש אשם תורם לנהגת המעורבת היות ונסעה מעל המהירות המותרת על אף שיכלה להאט נסיעתה.
 לשיטת ב"כ הנאשם, לב התיק עוסק בסעיף האיטום נהיגה בחוסר זהירות, שמצביע על רף רשלנות נמוך עקב פניית פרסה מותרת שביצע הנאשם.
 לטענת ב"כ הנאשם, חלפה תקופה ממושכת של כ- 5 שנים ממועד התאונה על כן יש להתחשב בענישה. עוד מציין ב"כ הנאשם כי אסופת הפסיקה שהגישה המאשימה אינה ראוייה ורלוונטית למקרה.
 לעניין חייו האישיים של הנאשם, טוען ב"כ הנאשם כי חל שינויי בחייו היות והנאשם התחתן. יתרה, ב"כ הנאשם טוען כי ע"פ תסקיר שירות המבחן הנאשם לקח אחריות, הבין והצטער על התוצאה.
 מתחם הענישה הראוי לשיטת ב"כ הנאשם מתחיל ממאסר על תנאי ועד לשל"צ לכל היותר וכן עונש מידתי לעניין הפסילה.
 ב"כ הנאשם צרף לטענתו פסיקה: עפ"ת אלי מוטולה 15-02-24519.

דברי הנאשם מפרוטוקול הדיון ביום 13.3.25 עמוד 36 שורה 8:

"ברגע שהייתה התאונה ויש עדים הייתי בהלם וישר רצתי אליה, היא התעלפה באוטו. לא ידענו מה לעשות. הייתי בן 21. היא נבהלה לאחר שראתה אותי והתעלפה עוד פעם. אמא שלי הייתה בקשר איתה אחרי התאונה, המעורבת אמרה שלא כועסת עליי ויכול לקרות. היום אני נשוי. שירתי בצבא, הייתי בנשקיה. שבועיים אחרי התאונה השתחררתי מסדירו ואני נפגעתי בגב מהתאונה. יש לי פריצת דיסק בצוואר כנראה מהתאונה. אני מוכן לבצע עונש של"צ ומבין שאם לא ארצה את עונש השל"צ ניתן לגזור דיני מחדש."

עמוד 3 מתוך 10

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

25 מרץ 2025

ת"ד 820-01-21 מדינת ישראל נ' כהן

דיון והכרעה.

קביעת מתחם העונש ההולם.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע את עיקרון ההלימה בין חומרת מעשיו של הנאשם לבין העונש הראוי לו כעיקרון המנחה בגזירת הדין. לצורך כך, נדרש בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם ולאחר מכן לקבוע את מקומו של הנאשם במסגרת המתחם על פי השיקולים המפורטים בדין, תוך אפשרות לסטות לחומרא או לקולא מן המתחם שנקבע. להלן אדון במתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם;

הערכים המוגנים.

הערכים המוגנים בגדרי עבירות התעבורה בכלל, והעבירות של גרימת תאונת דרכים בפרט, הם ההגנה על שלום הציבור, ובפרט ציבור משתמשי הדרך, וכן ההגנה על חיי אדם ושלמות גופו. בתי המשפט קבעו כי במקרים של חבלות ופציעות חמורות, לענישה ההולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא כאמור אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות קשות.

על חשיבות תרומתם של בתי המשפט בשמירה על ערך המוגן, ראו מדברי כבוד השופטת שלו בעפ"ת (באר שבע) 20-02-27985 מדינת ישראל נ' יעקובסון (29.7.20):

"מאחר שנגע תאונות הדרכים הולך וגובר, ומדי יום אלו גובות קורבנות רבים בגוף ובנפש, נקבע לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון, כי על בתי המשפט למלא את חלקם במלחמת החורמה בתופעה זו, בדרך של הטלת ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת, לא רק במקרים של גרימת מוות בתאונת דרכים, אלא גם במקרים בהם נגרמים חבלות ופציעות חמורות, לעתים בלתי הפיכות, הפוגעות באופן קשה באיכות חייהם ובבריאות נפשם של נפגעי התאונות ובני משפחותיהם (ראו למשל רע"פ 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (24.6.12))."

ה.3. מידת הפגיעה בערך המוגן

מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירות של תאונות דרכים נמדדת בשני פרמטרים עיקריים:

- א. מידת הפגיעה בערך המוגן והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
 - ב. מידת הנזק שנגרם כתוצאה מהתאונה.
- מתוך עפ"ת (ב"ש) 20-02-27985 מדינת ישראל נ' אלכסנדר יעקובסון 29.7.20 כב' השופטת גלית שלו.

"מבחינת מידת הפגיעה בערך המוגן והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בעבירות של גרימת תאונת דרכים יש לבחון בעיקר את מידת הרשלנות בה נהג הנאשם, ואת מידת הנזק שנגרם כתוצאה מהתאונה. כמובן, שאין באמור

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

25 מרץ 2025

ת"ד 820-01-21 מדינת ישראל נ' כהן

כדי לגרוע מהצורך לבחון את מכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה
 כקבוע **בחוק העונשין**, לרבות העבירות הנלוות שבוצעו וכל נסיבה אחרת שיש
 בה להשפיע על חומרת מעשה העבירה ועל מידת אשמו של הנאשם."

לעניין זה ראה גם **עפ"ת (חיפה) 38184-02-12** שמעון דהן נ' מדינת ישראל; **עפ"ת 56620-12-11**
 זילבר נ' מדינת ישראל (2011).

א: מידת הפגיעה בערך המוגן והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה –
 אני קובע כי מדובר ברף רשלנות, קל- בינוני.

ב: מידת הנזק שנגרם כתוצאה מהתאונה.
 מידת הפגיעה בנפגע היא ברף הבינוני.
 בכתב האישום לא נרשם דבר המתייחס לאחוזי הנכות של המעורבת.

פירוט מצבה של המעורבת שנחבלה חבלות של ממש כ- 4.5 שנים ממועד התאונה:
 התאונה ארעה בתאריך 5.7.2020.
 במועד הטיועונים לעונש בתאריך 13.3.25 מסרה ב"כ המאשימה כי אינה יכולה להצביע על נכות של
 המעורבת לאור חוסר שיתוף פעולה של המעורבת עם התביעה.

מתוך דברי ב"כ המאשימה בטיעונים לעונש עמוד 34 שורה 15:
 "כתוצאה מהחבלות המעורבת הוכרה כנכה של 100%, בשיחה עמה כיום
 מסרה כי כיום היא מוכרת כנכה בשיעור של 72% לצמיתות כאשר הייתה
 מרותקת למיטה תקופה ארוכה ועברה טיפולי פיזיותרפיה. המעורבת לא
 רצתה להעביר מסמכים עדכניים."

למאשימה אין נתונים עדכניים לגבי מצבה הנוכחי של המעורבת.

המסמכים שהוגשו מתייחסים למצבה סמוך לתאונה לפני כ- 5 שנים.

מדובר בתאונה שתוצאותיה- חבלות קשות.

מתוך עובדות כתב האישום סעיף 4:

"כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב והנהגת המעורבת נחבלה חבלה של ממש
 בדמות שבר מסוג BURST בחולי L1 המערב את ENDPLATE העליון, פרגמנט
 אחורי קטן אשר בולט לתעלה הלוחץ על חוט השדרה ואושפזה למשך 15 ימים בבית
 החולים."

עמוד 5 מתוך 10

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

25 מרץ 2025

ת"ד 820-01-21 מדינת ישראל נ' כהן

גם לעניין זה יש לתת משקל בשיקול לגבי חומרת הפגיעה.

אדגיש, כי ככל והיו מוגשים מסמכים רפואיים המלמדים על מצבה של המעורבת היום ואשר היו מלמדים על נזק קבוע, ייתכן והיה מקום לשקול לגזור על הנאשם עונש אחר. אין בידי בית המשפט הכלים לקבוע את מידת הנזק היום של המעורבת היום ללא קבלת מסמכים עדכניים. לכן לא ניתן לקבוע כי מדובר בפגיעות חמורות ברף המצדיק ענישה שונה מסוג מאסר בדרך של עבודות שירות.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין – התשל"ז 1977 ומידת הפגיעה בערך המוגן.

בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין – התשל"ז 1977 השוקל את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; נתתי דעתי לכך;

- הנאשם ביצע פניית פרסה בנסיבת מחמירות. הנאשם נהג בחוסר זהירות, לא שם לב לדרך ובכך חסם את דרכו של רכב היונדאי של המעורבת.
- סעיף האיטום מייחס לנאשם נהיגה בחוסר זהירות (ולא בקלות ראש).
- המעורבת נחבלה בדמות שבר מסוג BURST בחולי L1 המערב את ENDPLATE העליון, פרגמנט אחורי קטן אשר בולט לתעלה הלוחץ על חוט השדרה. כמו כן מלבד נזק זה, תוצאות התאונה עשויות היו להיות טראגיות הרבה יותר.

אני קובע כי הפגיעה בערך המוגן הוא ברף הבינוני.

מדיניות ענישה נוהגת:

- עפ"ת (נצרת) 13-12-41397 שאול זרחי נ' מדינת ישראל (16.6.14):

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה ברשלנות, גרימת חבלות של ממש, התנהגות הגורמת נזק וסטייה מנתיב נסיעה. תוצאותיה של התאונה הן חבלות של ממש לנאשם עצמו (נקב במעי) ולנהג המעורב (שברים באגן, בצלעות, בזרוע, בגלילי אצבעותיו ובכף רגלו) ולנוסע ברכב המעורב (שברים בצלעות).

נסיבות המקרה:

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

25 מרץ 2025

ת"ד 820-01-21 מדינת ישראל נ' כהן

מתחם הענישה שנקבע :

בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 0-8 חודשי מאסר ובין 11-72 חודשי פסילה. בית המשפט המחוזי קבע כי מדובר במתחם רחב מידי, ואילו הרף התחתון (הרכיב הפסילה) יעמוד על תקופת פסילה נמוכה עוד יותר מכפי שנקבעה.

העונש שנגזר :

מאסר מותנה, פסילה בת 4 שנים וכן פיצוי בסך 22,000 שח לנפגעים, קנס, 120 שעות של"צ פסילה מותנית והתחייבות.

הערה :

בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, קבע כי הרף התחתון של המתחם נמוך יותר מזה אשר קבע בית משפט קמא, ביטל את רכיב הפיצוי וקיצר את הפסילה ל – 11 חודשים.

● עפ"ת (מחוזי מרכז) 732-05-22 עמראן קבהא נ' מדינת ישראל (14.06.2022):

נסיבות המקרה :

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, סטיה ימינה מנתיב נסיעה וגרימת חבלה של ממש לנהג רכב אחר אשר עצר על אי תנועה (תמרור 815) ופתח את דלת הנהג כדי לצאת מרכבו. הנפגע סבל מפגיעת ראש ונזקק לתפרים בקרקפת, שבר באמה, שבר בצלע וחתכים באוזן שמאל שנתפרו. הנפגע הורדם והונשם במסגרת אשפוז.

מתחם הענישה שנקבע :

מתחם הענישה שנקבע לעניין הפסילה נע בין 3 חודשים ועד למעלה מ-12 חודשים, לצד רכיבי ענישה נוספים וקנס של מאות עד אלפי שקלים. במקרים של חבלות חמורות ניתן להטיל של"צ ומאסר על תנאי עד מאסר בעבודות שירות.

העונש שנגזר :

250 שעות של"צ, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 15 חודשים; פסילה בת 3 חודשים

עמוד 7 מתוך 10

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

25 מרץ 2025

ת"ד 820-01-21 מדינת ישראל נ' כהן

מותנית למשך 3 שנים, קנס בסך של 3000 ₪;
הוטל צו מבחן למשך שנה ועונש מאסר מותנה.

ערעורו על חומרת העונש נדחה.

הערה:

● עפ"ת (מרכז) 30028-12-15 ברכה נ' מדינת ישראל (30.01.2017):

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי שמירת מרחק וגרימת חבלה של ממש. הנאשם נהג במשאית וגרם לתאונה בה נחבל הנוסע לצידו חבלות של ממש בדמות שברים בצלעות וברגלו אשר הביאו לקטיעת רגלו. נקבע כי רשלנותו של המערער היא ברף נמוך.

נסיבות המקרה:

בית משפט קמא גזר על המערער 5 חודשי עבודות שירות ו-4 שנות פסילה.

העונש שנגזר:

ערעור על חומרת העונש התקבל והוטל צו של"צ בהיקף של 400 שעות ופסילה בת 11 חודשים.

הערה:

קביעת המתחם בתיק זה.

לאור הפסיקה הנוהגת והנסיבות שפורטו ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, אני קובע כי במקרה זה מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר על תנאי יחד עם ענישה נלווית של של"צ או עבודות שירות, ועד ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות, כאשר במקרים החמורים יכול וירוצו סדרך של כליאה. לעניין עונש הפסילה בין 6 חודשי פסילה ועד ל-4 שנות פסילה לצד רכיבי ענישה נוספים.

מיקומו של הנאשם בתוך מתחם הענישה. (נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף

40א' לחוק העונשין – התשל"ז 1977).

בהתאם לסעיף 40א' לחוק העונשין – התשל"ז 1977 השוקל את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לצורך קביעת מתחם הענישה הם הנתונים הבאים:

עמוד 8 מתוך 10

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

25 מרץ 2025

ת"ד 820-01-21 מדינת ישראל נ' כהן

- במועד ביצוע העבירה הנאשם היה בן 21 חייל בשירות סדיר לראת סיום השירות.
- לדברי הנאשם נגרם לו כתוצאה מהתאונה פריצת דיסק בצוואר. בכתב האישום נרשם שנפגע, אך לא נרשם כי היו חבלות של ממש.
- ממועד התאונה חלפו כ- 4.5 שנים.
- חל שינוי במצבו האישי היות והנאשם התחתן.
- הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה והצטער על תוצאות התאונה.

עברו התעבורתי והפלילי של הנאשם.

מעיון בגיליון התעבורתי, הנאשם נוהג משנת 2018 לחובתו הרשעה קודמת אחת בגין שימוש בטלפון משנת 2024. הנאשם ללא רישום פלילי.

לקחתי בחשבון את דברי שירות המבחן כי הם בספק לגבי מידת יכולתו לבצע את השל"צ (תסקיר מיום 2.7.25).

הבהרתי לנאשם בדיון ביום 13.3.25 כי ככל ולא ירצה את עונש השל"צ ניתן יהיה לגזור את דינו מחדש. ראה פרוטוקול הדיון מיום 13.3.25 עמוד 36 שורה 13.

מיקום הנאשם בתוך מתחם הענישה.

לאור עברו התעבורתי ונסיבותיו האישיות שפורטו לעיל, ונסיבותיו האישיות החלטתי למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

סיכמו של דבר ;

לאור כל האמור לעיל ולאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות ובשים לב למתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם אני מוצא להטיל עליו את העונשים הבאים :

מאסר על תנאי

מאסר על תנאי לתקופה של 2 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה או מעורבות בתאונת דרכים יחד עם גרימת חבלה של ממש.

פסילה בפועל

פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 360 ימים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית אותם ריצה.

רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט לא יאוחר מיום 25.6.25 בשעה 12.00 וממועד ההפקדה תחושב הפסילה. גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו עד למועד הנקוב, נחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד. אם אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, יפנה למזכירות בית המשפט.

עמוד 9 מתוך 10

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

25 מרץ 2025

ת"ד 820-01-21 מדינת ישראל נ' כהן

פסילה על תנאי

פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

פיצוי למעורבת (ע.ת. 4) הגברת איריס בראונשטיין בסך 5000 ₪.

הפיצוי יגבה על ידי המרכז לגביית קנסות אשר יעביר את הפיצוי לידי המעורבת. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט. ניתן יהיה לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) – בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

של"צ

של"צ בהיקף 200 שעות לפי התוכנית שגיבש שירות המבחן. מובהר לנאשם כי אם לא ימלא אחר הוראות קצין המבחן ולא יבצע את השל"צ, ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש ולגזור עליו עונש חליפי חמור יותר.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה אדר תשפ"ה, 25 מרץ 2025, במעמד הנוכחים

עמית בר, שופט

עמוד 10 מתוך 10